

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

ΑΤΟΜΙΚΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ 154/2019

Γνωμοδοτούσα: Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Νομική Σύμβουλος του Κράτους.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθ. πρωτ. 9377/12-6-2019 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Διοικητικής Υποστήριξης της Βουλής των Ελλήνων.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται, αν υφίσταται υποχρέωση της Βουλής να καταβάλει αποζημίωση, λόγω άτακτης καταγγελίας, σε επτά (7) επιστημονικούς συνεργάτες, των οποίων οι συμβάσεις εργασίας καταγγέθηκαν, λίγο πριν τη διάλυση της Βουλής και την προκήρυξη πρόωρων εθνικών εκλογών, από τους τέως Βουλευτές, οι οποίοι τους είχαν προσλάβει, για την υποβοήθηση του έργου τους.

Επί του παραπάνω ερωτήματος η γνώμη μου είναι η ακόλουθη:

Ι. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Α. Από το παραπάνω έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου, που το συνοδεύουν προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό:

Στις 3 και 6 Ιουνίου 2019 κατατέθηκαν στο Τμήμα Προσωπικού της Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού και Επιμόρφωσης της Βουλής οι με αρ. πρωτ. 8633, 8636, 8634, 8635/03/06/2019 καθώς και οι 9024, 9025 και 9045/06/06/2019 αντίστοιχα, αναγγελίες διακοπής εργασιακής σχέσης, μετά από άτακτη καταγγελία, για τους Γ. Α., Α. Κ., Β. Σ., Π. Λ., Κ. Δ., Ε. Μ. και Ν. Χ. συνεργάτες των τέως βουλευτών, Δ.Κ. (Βουλευτή Αττικής), Β.Λ. (Βουλευτή Β' Αθηνών), Μ.Α. (Βουλευτή Σερρών) και Μ.Γ. (Βουλευτή Α' Αθηνών).

Με δεδομένο ότι στις 26 Μαΐου 2019 ο Πρωθυπουργός ανακοίνωσε την πρόθεσή του να ζητήσει από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την άμεση προκήρυξη εθνικών εκλογών μετά την ολοκλήρωση του β' γύρου των Αυτοδιοικητικών εκλογών, όπως και έγινε στις 11 Ιουνίου (Π.Δ. 56/2019, ΦΕΚ

97/A/11-06-2019), διατυπώνεται το ερώτημα, εάν οι παραπάνω άτακτες καταγγελίες στις οποίες δεν μνημονεύεται σπουδαίος λόγος που να δικαιολογεί την άσκησή τους στο επίμαχο διάστημα, ασκούνται καταχρηστικά και αν η Βουλή έχει υποχρέωση να καταβάλλει αποζημίωση.

II. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

A. Στα άρθρα 53, 63 και 65 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 53: «Οι βουλευτές εκλέγονται για τέσσερα συνεχή έτη που αρχίζουν από την ημέρα των γενικών εκλογών. Μόλις λήξει η βουλευτική περίοδος, με προεδρικό διάταγμα που προσυπογράφεται από το Υπουργικό Συμβούλιο, διατάσσεται η διενέργεια γενικών βουλευτικών εκλογών μέσα σε τριάντα ημέρες και η σύγκληση της νέας Βουλής σε τακτική σύνοδο μέσα σε άλλες τριάντα ημέρες από αυτές. ...2...3...».

Άρθρο 65: «1. Η Βουλή ορίζει τον τρόπο της ελεύθερης και δημοκρατικής λειτουργίας της με Κανονισμό, που ψηφίζεται από την Ολομέλεια κατά το άρθρο 76 και δημοσιεύεται με παραγγελία του Προέδρου της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. ... 5. ..6. Ο Κανονισμός καθορίζει την οργάνωση των υπηρεσιών της Βουλής υπό την εποπτεία του Προέδρου, καθώς και όλα όσα αφορούν το προσωπικό της. Οι πράξεις του Προέδρου που αφορούν εις την πρόσληψη και την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Βουλής υπόκεινται σε προσφυγή ή αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας».

B. Με τις διατάξεις της 4775/1982 Απόφασης του Προέδρου της Βουλής «Περί Δημοσιεύσεως στην Ε.τ.Κ. αποφάσεως της Ολομέλειας της Βουλής «Για τη δημιουργία Θεσμού Συνεργατών (Γραμματέων) των Βουλευτών» (ΦΕΚ Α' 137/25.11.1982), όπως ισχύουν, μετά από τροποποιήσεις, που επήλθαν με αποφάσεις της Ολομέλειας της Βουλής ορίζονται μεταξύ άλλων:

Άρθρο 1: «1. Η Βουλή παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε Βουλευτή ή Ευρωβουλευτή να προσλαμβάνει μέχρι δύο επιστημονικούς συνεργάτες της απολύτου εμπιστοσύνης και ελεύθερης επιλογής του, σύμφωνα με τους περιορισμούς και τις υποχρεώσεις που ορίζουν οι ακόλουθες διατάξεις. ... «3. Η αληθής έννοια των όρων «Επιστημονικός Συνεργάτης» δεν καθορίζεται από την επαγγελματική του ιδιότητα, τα δε καθήκοντά του προσδιορίζει ο εργοδότης αποκλειστικώς για την υποβοήθηση του Κοινοβουλευτικού του έργου. Δεν αποτελεί τυπικό προσόν πρόσληψης η επαγγελματική πείρα ή η συμμετοχή σε επαγγελματικές ενώσεις και επιμελητήρια. Δεν προκύπτουν επαγγελματικά δικαιώματα από την υπηρεσία του Επιστημονικού Συνεργάτη στον Βουλευτή.»».

Άρθρο 2: «1. Τα προσόντα πρόσληψης επιστημονικών συνεργατών των Βουλευτών ορίζονται διαζευκτικά ως εξής: ...».

Άρθρο 3 : «Η πρόσληψη και η εργασιακή σχέση αναγνωρίζονται για την εφαρμογή της απόφασης τούτης μόνο εάν στηρίζονται σε έγγραφη ιδιωτική σύμβαση μίσθωσης εργασίας με πλήρη απασχόληση, ορισμένου ή αορίστου χρόνου. Η σύμβαση αυτή καταρτίζεται αποκλειστικά και μόνο μεταξύ του βουλευτή και του συνεργάτη (γραμματέα) του. Η Βουλή και το Δημόσιο

γενικότερα δεν έχουν καμία ευθύνη και συμμετοχή στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, που δημιουργούνται στα συμβαλλόμενα μέρη από την υπογραφή και εφαρμογή της σύμβασης αυτής πέρα από τη συμμετοχή και ευθύνη που καθορίζει περιοριστικά αυτή η απόφαση».

Άρθρο 4: «Η Βουλή αναλαμβάνει την υποχρέωση μόνον απέναντι σε κάθε βουλευτή και για όσο χρόνο συντρέχει η ιδιότητα του, να καταβάλλει τα παρακάτω ποσά κατά περίπτωση, σύμφωνα και με τους λοιπούς όρους και προϋποθέσεις των άρθρων 5 έως και 9 «... β (γ). Τη νόμιμη αποζημίωση, σε περίπτωση καταγγελίας και λύσης μόνον της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου που αντιστοιχεί στην υποχρέωση καταβολής των παραπάνω ποσών, όπως η υποχρέωση αυτή προσδιορίζεται ειδικότερα από τα άρθρα 4, 7 και 9 της απόφασης τούτης.»».

Άρθρο 5: «Για λόγους διαχειριστικούς και μόνο τα παραπάνω ποσά καταβάλλονται από το Ειδικό Λογιστήριο της Βουλής κατευθείαν στο συνεργάτη (γραμματέα) του βουλευτή και στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα. Για κάθε πληρωμή του ο συνεργάτης (γραμματέας) υποχρεούται να καταθέτει στη Βουλή έγγραφη βεβαίωση του βουλευτή για την κανονική απασχόλησή του. Η Βουλή για τους ίδιους λόγους παρακρατεί από τα παραπάνω ποσά και αποδίδει στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα στο Δημόσιο καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο δικαιούχο, τις ασφαλιστικές εισφορές του συνεργάτη (γραμματέα), τους φόρους κρατήσεις κ.λπ. που αναλογούν στα ποσά αυτά.».

Άρθρο 6: «Δεν βαρύνουν τη Βουλή αλλά τον ίδιο το βουλευτή οποιεσδήποτε άλλες συμφωνημένες ή νόμιμες απαιτήσεις του συνεργάτη (γραμματέα), καθώς και απαιτήσεις που προέρχονται από τη μη συνηθισμένη ή μη κανονική λειτουργία της σύμβασης μεταξύ του και του βουλευτή, όπως εντελώς ενδεικτικά οι απαιτήσεις για αμοιβή υπερωριακής απασχόλησης ή απασχόλησης σε μη εργάσιμες και εξαιρέσιμες ημέρες κ.ο.κ.».

Άρθρο 7: «Η υποχρέωση της Βουλής για την καταβολή των παραπάνω ποσών αρχίζει από την ημερομηνία πρόσληψης που αναφέρεται στη σύμβαση με την προϋπόθεση ότι κατατέθηκε στη Βουλή νόμιμα επικυρωμένο αντίγραφό της μέσα σε προθεσμία 30 ημερών από την ημερομηνία πρόσληψης και εφόσον τηρούνται οι υπόλοιποι όροι και προϋποθέσεις της απόφασης τούτης....

Η σύμβαση πρέπει να αναφέρει ρητά ότι η πρόσληψη γίνεται για την υποβοήθηση του κοινοβουλευτικού έργου του βουλευτή.

Η υποχρέωση της Βουλής ισχύει και για ένα μήνα μετά την αποβολή της βουλευτικής ιδιότητας».

Άρθρο 8: «Ο Πρόεδρος της Βουλής εξουσιοδοτείται να ρυθμίζει με απόφασή του τους τεχνικούς και διαδικαστικούς όρους και, προϋποθέσεις για την εφαρμογή της απόφασης τούτης».

Γ. Με τις παρακάτω ενδιαφέρουσες εν προκειμένω διατάξεις του ΑΚ ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 281: «Η άσκηση του δικαιώματος απαγορεύεται αν υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος.».

Άρθρο 288: «Ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να εκπληρώσει την παροχή, όπως απαιτεί η καλή πίστη, αφού ληφθούν υπόψη και τα συναλλακτικά ήθη.».

Άρθρο 669: «Η σύμβαση εργασίας παύει αυτοδικαίως, όταν λήξει ο χρόνος για τον οποίο συννομολογήθηκε. Σύμβαση εργασίας που η διάρκειά της δεν ορίστηκε ούτε και συνάγεται από το είδος και το σκοπό της εργασίας, λύνεται ύστερα από καταγγελία καθενός από τα μέρη. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στο νόμο ή στη σύμβαση, η καταγγελία πρέπει να γίνει πριν από δεκαπέντε ημέρες και επιφέρει τη λύση μετά την παρέλευση αυτής της προθεσμίας. Δεν μπορεί να συμφωνηθεί υπέρ του εργοδότη προθεσμία συντομότερη από τη νόμιμη.».

Άρθρο 672: «Καθένα από τα μέρη έχει δικαίωμα σε κάθε περίπτωση να καταγγείλει οποτεδήποτε τη σύμβαση για σπουδαίο λόγο, χωρίς να τηρήσει προθεσμία. Το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να αποκλειστεί με συμφωνία.».

Δ. Με τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 2112/1920 (ΦΕΚ Α' 67), όπως ισχύουν, ορίζονται τα εξής: «Εργοδότης που παραμελεί την υποχρέωση προειδοποίησης για καταγγελία σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου ιδιωτικού υπαλλήλου οφείλει να καταβάλει στον απολυόμενο υπάλληλο αποζημίωση απόλυσης ως κατωτέρω, εκτός αν οφείλεται μεγαλύτερη αποζημίωση βάσει σύμβασης ή εθίμου ως εξής: ...».

Στη συνέχεια με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 3198/1955 (ΦΕΚ Α' 98), όπως ισχύουν, ορίζονται τα εξής: Άρθρο 6: «1. Πάσα αξίωσις μισθωτού πηγάουσα εξ ακύρου καταγγελίας της σχέσεως εργασίας τυγχάνει απαράδεκτος, εφ' όσον η σχετική αγωγή δεν κοινοποιήθη εντός τριμήνου ανατρεπτικής προθεσμίας από της λύσεως της σχέσεως εργασίας. «Η διάταξη της παρούσης εφαρμόζεται μόνον επί καταγγελίας σχέσεων εξηρημένης εργασίας.».

2. Πάσα αξίωσις μισθωτού περί καταβολής ή συμπληρώσεως της κατά το Ν. 2112, ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως, ή το β.δ. της 16/18 Ιουλίου 1920 αποζημιώσεως, τυγχάνει απαράδεκτος, εφ' όσον η σχετική αγωγή δεν κοινοποιήθη εντός εξαμήνου αφ' ής κατέστη απαιτητή. ...».

III. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις ερμηνευόμενες αυτοτελώς αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται και του σκοπού που εξυπηρετούν καθώς και την υπαγωγή σε αυτό των πραγματικών περιστατικών που έχει θέσει η ερωτώσα υπηρεσία συνάγονται τα ακόλουθα:

Α. Με την προαναφερόμενη υπ' αριθ. 4775/1982 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει και μέσα στα πλαίσια του θεσμικού ρόλου της Βουλής και της συνταγματικά κατοχυρωμένης δυνατότητας να ρυθμίζει κατά τρόπο αποκλειστικό την οργάνωση των υπηρεσιών της καθώς και όλα όσα αφορούν το προσωπικό της με τον Κανονισμό της, παρέχεται σε κάθε Βουλευτή και Ευρωβουλευτή, στα πλαίσια υποβοήθησης του έργου του, η δυνατότητα να προσλαμβάνει μέχρι δύο (2) Επιστημονικούς Συνεργάτες της απολύτου επιλογής και εμπιστοσύνης του εφόσον όμως τηρούνται οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί, που προβλέπονται στην απόφαση αυτή..

Β. Η εν λόγω πρόσληψη γίνεται με έγγραφη ιδιωτική σύμβαση εργασίας, πλήρους απασχόλησης, ορισμένου ή αορίστου χρόνου, που καταρτίζεται μεταξύ του βουλευτή και του επιστημονικού συνεργάτη. Για λόγους διαχειριστικούς και μόνο η Βουλή αναλαμβάνει την υποχρέωση απέναντι στο βουλευτή, για όσο χρόνο συντρέχει η ιδιότητά του, να καταβάλλει κατευθείαν στο συνεργάτη του, (εφόσον ο τελευταίος προσκομίζει στη Βουλή, για κάθε μηνιαία πληρωμή, έγγραφη βεβαίωση του βουλευτή περί κανονικής απασχόλησής του), τις προβλεπόμενες στην ανωτέρω απόφαση αποδοχές, καθώς και να παρακρατεί και να αποδίδει στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα, στο Δημόσιο κλπ. τις ασφαλιστικές εισφορές του συνεργάτη, τους φόρους, κρατήσεις κλπ. που αναλογούν στα ποσά που του καταβάλλονται.

Η υποχρέωση της Βουλής για καταβολή, στους συνεργάτες των βουλευτών, των προβλεπόμενων ποσών, ισχύει και για ένα μήνα μετά την αποβολή της βουλευτικής ιδιότητας. Πέραν τούτου η Βουλή δεν βαρύνεται με υποχρεώσεις που προκύπτουν από την μη συνηθισμένη και κυρίως μη κανονική λειτουργία της σύμβασης, ούτε για συμφωνημένες μεταξύ βουλευτή και συνεργάτη άλλες απαιτήσεις του τελευταίου, για τις οποίες υπόχρεος είναι μόνο ο βουλευτής. Σε περίπτωση δε καταγγελίας και λύσης μόνο της σύμβασης αορίστου χρόνου, η Βουλή υποχρεούται στην καταβολή της νόμιμης αποζημίωσης.

Γ. Περαιτέρω από τις διατάξεις των άρθρ. 669, 672 ΑΚ καθώς και αυτές των άρθρ. 1 και 3 του Ν. 2112/20 και 5 παρ. 3 εδ. α' του Ν.3198/55, προκύπτει ότι η εργασιακή σύμβαση ορισμένου χρόνου, αυτή δηλαδή που τα μέρη προσδιορίζουν ημερολογιακά το σημείο λήξης της σύμβασης ή εξαρτούν την διάρκειά της από την επέλευση ενός μελλοντικού αλλά βέβαιου γεγονότος έστω και αν δεν είναι γνωστός ο ακριβής χρόνος που θα συμβεί, λύεται αυτοδικαίως με τη πάροδο του συμφωνημένου χρόνου ή την επέλευση του γεγονότος από το οποίο εξαρτήθηκε η διάρκεια της, χωρίς να απαιτείται καταγγελία και καταβολή αποζημίωσης, παρεχόμενης πάντως της δυνατότητας λύσης της σύμβασης και πριν την λήξη της, με καταγγελία για σπουδαίο λόγο.

Αντίθετα η σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, αυτή δηλαδή στην οποία τα μέρη δεν έχουν συμφωνήσει ορισμένη διάρκεια, ούτε η διάρκεια αυτή συνάγεται από το είδος και τον σκοπό της εργασίας, λύεται με καταγγελία (νόμιμη δηλαδή ενέργεια η οποία καθορίζει εκ των υστέρων το χρονικό σημείο λήξεως), η οποία μπορεί να είναι τακτική, εφόσον γίνεται με προειδοποίηση (δηλαδή ορισμένο διάστημα πριν την ημερομηνία κατά την οποία επιθυμεί ο καταγγέλων να λήξει η σχέση και το αποτέλεσμα επέρχεται μετά την πάροδο του εν λόγω διαστήματος), ή άτακτη, που γίνεται απρόθεσμα και για σπουδαίο λόγο.

Συνιστούν δε σπουδαίο λόγο, που δικαιολογεί την καταγγελία κάθε είδους σύμβασης, εκείνα τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία, σύμφωνα με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, κατ' αντικειμενική κρίση, καθιστούν, στη συγκεκριμένη περίπτωση αδύνατη τη συνέχιση της συμβατικής σχέσης μέχρι τη λήξη της. (Α.Π 2582/2017,255/2006, 1515/2003

Η άσκηση πάντως του δικαιώματος καταγγελίας της εργασιακής σύμβασης, υπόκειται, όπως και η άσκηση κάθε δικαιώματος, στο περιορισμό του άρθρ. 281 ΑΚ δηλαδή της μη υπέρβασης των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Η υπέρβαση των ορίων αυτών καθιστά άκυρη την καταγγελία σύμφωνα με τα άρθρ. 174 και 180 ΑΚ.

Συνεπώς καταγγελία σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου από τον εργοδότη, ακόμη και αν πληροί τις προϋποθέσεις τυπικής νομιμότητας, θεωρείται καταχρηστική, εφόσον υπερβαίνει τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, με αποτέλεσμα η καταγγελία αυτή να θεωρείται ως μη γενόμενη και η σύμβαση να εξακολουθεί να υφίσταται.

IV. ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ενόψει όσων προεκτέθηκαν, στο διδόμενο ερώτημα αρμόζει, κατά τη γνώμη μου η ακόλουθη απάντηση:

Α. Οι επίμαχες εργασιακές συμβάσεις που καταρτίστηκαν μεταξύ των βουλευτών και των συνεργατών τους και χαρακτηρίστηκαν ως συμβάσεις αορίστου χρόνου, λήγουν αυτοδικαίως με την αποβολή της βουλευτικής ιδιότητας του προσλαμβάνοντος βουλευτή, που επέρχεται με την λήξη της βουλευτικής περιόδου, λόγω παρόδου τετραετίας ή λόγω πρόωρη λήξης της, στη περίπτωση της διάλυσης της Βουλής (άρθρο 41 του Συντάγματος).

Για την άτακτη καταγγελία των συμβάσεων αυτών, απαιτείται, όπως ήδη εκτέθηκε, η συνδρομή σπουδαίου λόγου, που να καθιστά αδύνατη, για τον καταγγέλοντα τη συνέχιση της εργασιακής σχέσης, μέχρι τη λήξη της.

Β. Στην υπό κρίση περίπτωση, σύμφωνα και με το διδόμενο πραγματικό, στις 3 και 6 Ιουνίου 2019, κατατέθηκαν από τους εν λόγω βουλευτές, στην ερωτώσα υπηρεσία, οι προαναφερθείσες αναγγελίες διακοπής εργασιακών σχέσεων, μετά από άτακτη καταγγελία, των ως άνω επιστημονικών συνεργατών, χωρίς επίκληση σπουδαίου λόγου. Οι άτακτες αυτές καταγγελίες, στις οποίες προέβησαν οι βουλευτές, (μετά την ανακοίνωση, στις 26 Μαΐου, της πρόθεσης του Πρωθυπουργού να ζητήσει από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την άμεση και πρόωρη προκήρυξη εκλογών, μετά την ολοκλήρωση του β' γύρου των Αυτοδιοικητικών εκλογών, όπως και έγινε στις 11.6.2019 (Π.Δ. 56/2019 ΦΕΚ 97/Α/11.06.2019), λίγες δηλαδή μέρες πριν την πρόωρη λήξη της βουλευτικής περιόδου, η οποία είχε γνωστοποιηθεί και τη συνακόλουθη αυτοδίκαιη λήξη των επίμαχων συμβάσεων, χωρίς τη συνδρομή και την επίκληση σπουδαίου λόγου, με προφανή σκοπό την καταβολή αποζημίωσης, (πέραν του ποσού που ορίζεται στο άρθρο 7 της προαναφερθείσας 4775/1982 απόφασης του Προέδρου της Βουλής), ασκήθηκαν καθ' υπέρβαση των ορίων που επιβάλλει η καλή πίστη και τα χρηστά ήθη, και συνεπώς είναι άκυρες ως καταχρηστικές, με αποτέλεσμα οι επίμαχες συμβάσεις να εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι τη λήξη τους.

Υπό τα δεδομένα αυτά, δεν υφίσταται, υποχρέωση της Βουλής να καταβάλλει αποζημίωση, λόγω άτακτης καταγγελίας, στους εν λόγω επτά (7) συνεργάτες των αναφερομένων στο ερώτημα τέως βουλευτών.

Αθήνα 20 Ιουνίου 2019

Η Νομική Σύμβουλος του Κράτους

Κωνσταντίνη Χριστοπούλου